

WOJEWODA MAZOWIECKI

Warszawa, 27 września 2022 r.

WNP-I.4131.229.2022.DK

Rada Miejska w Konstancinie-Jeziornie
ul. Piaseczyńska 77
05-520 Konstancin – Jeziorna

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 559, z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr 556/VIII/44/2022 Rady Miejskiej w Konstancinie – Jeziornie z dnia 7 września 2022 r. w sprawie szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w Klubie „Senior +” w Konstancinie – Jeziornie, w zakresie ustaleń § 4 ust. 3.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 7 września 2022 r. Rada Miejska w Konstancinie – Jeziornie podjęła uchwałę Nr 556/VIII/44/2022 w sprawie szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w Klubie „Senior +” w Konstancinie – Jeziornie.

Podstawę prawną uchwały stanowi art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 97 ust. 1 i 5 w związku z art. 51 ust. 4 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz.U. z 2021 r. poz. 2268, z późn. zm.).

Warto w tym miejscu przytoczyć jednostki redakcyjne art. 97 ustawy o pomocy społecznej, stanowiące podstawę podjęcia inkryminowanej uchwały.

Zgodnie z art. 97 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej, opłatę za pobyt w ośrodkach wsparcia i mieszkaniach chronionych ustala podmiot kierujący w uzgodnieniu z osobą kierowaną, uwzględniając przyznany zakres usług. Osoby nie ponoszą opłat, jeżeli dochód osoby samotnie gospodarującej lub dochód na osobę w rodzinie nie przekracza kwoty kryterium dochodowego.

Według ust. 5 tegoż przepisu, rada gminy w drodze uchwały ustala, w zakresie zadań własnych, szczegółowe zasady ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia i mieszkaniach chronionych.

Na podstawie art. 51 ust. 4 ustawy o pomocy społecznej, ośrodkiem wsparcia, o którym mowa w ust. 1-3, może być ośrodek wsparcia dla osób z zaburzeniami psychicznymi, dzienny dom pomocy, dom dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży, schronisko dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi oraz klub samopomocy.

Zgodnie z § 4 ust. 3 inkryminowanej uchwały, pełen koszt uczestnictwa w Klubie Seniora w roku 2022 i do 31 marca 2023 r. ustala się na kwotę 400,00 zł. miesięcznie.

Wskazanie w sposób „sztywny” wysokości opłaty, ponoszonej przez osobę korzystającą ze świadczenia w formie pobytu w ośrodku wsparcia, jest przekroczeniem delegacji ustawowej zawartej w art. 97 ust. 5 ustawy o pomocy społecznej. Ustawodawca bowiem upoważnił radę do określenia szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności, a nie do określenia kosztu całkowitego. Ponadto należy wskazać, że zgodnie z art. 97 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej wysokość opłaty jest ustalana przez podmiot kierujący w uzgodnieniu z osobą kierowaną do ośrodka wsparcia z uwzględnieniem przyznanego jej zakresu usług. W ramach rzeczonych zasad rada gminy powinna określić jedynie granice, w których opłata będzie ustalona, bez określenia sztywnej kwoty ponoszonych kosztów.

Warto również przywołać poglądy orzecznictwa sądowego dotyczące wykładni przepisów ustawy o pomocy społecznej stanowiących podstawę prawną inkryminowanej uchwały.

„Delegacja wyrażona w art. 97 ust. 5 ustawy o pomocy społecznej nie zawiera żadnych wytycznych wskazujących na czynniki, czy kryteria, które powinny być uregulowane, uwzględnione przez organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, ustalający szczegółowe zasady ponoszenia odpłatności. Uchwała rady gminy lub powiatu powinna tak kształtować zasady odpłatności by uwzględniały one zakres świadczonych usług i ich koszty.

Na podstawie powołanego przepisu rada gminy ma ustalić wyłącznie szczegółowe zasady ponoszenia odpłatności, a nie stawkę dzienną czy miesięczną. Ustawodawca kształtuje zatem uprawnienie rady do ustanowienia określonych reguł, jakie powinien stosować podmiot kierujący do ośrodka wsparcia. Stawkę dzienną lub miesięczną ustala podmiot prowadzący schronisko. Kwota dobowego kosztu pobytu osoby jest ustalana na podstawie kalkulacji dokonywanej przez podmiot prowadzący, a stawkiienne za pobyt w schronisku dla

bezdolnych są różnicowane, a różnica w kosztach pobytu wynika z kalkulacji wskazanej przez podmiot prowadzący.

W doktrynie i orzecznictwie przyjmuje się, że normy kompetencyjne – w tym przypadku art. 97 ust. 5 ustawy – powinny być interpretowane w sposób ścisły; przyjmuje się zakaz domniemania kompetencji. Stąd nie należy dokonywać wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych. Organ wykonujący kompetencję prawodawczą zawartą w upoważnieniu ustawowym jest obowiązany działać w granicach upoważnienia.” (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z 20 marca 2020 r. IV SA/Wr 34/20).

Reasumując, stwierdzenie nieważności uchwały, we wskazanej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczej części, uznać należy za w pełni uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze Gminie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od daty doręczenia, wnoszona za pośrednictwem organu, który skarżone orzeczenie wydał.

Informuję, że rozstrzygnięcie nadzorcze wstrzymuje wykonanie uchwały, z mocy prawa, w części objętej orzeczeniem, z dniem jego doręczenia.

Konstanty Radziwiłł
Wojewoda Mazowiecki

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/